

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010943
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2322010943.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XXX, B., t. č. v ÚVTOS Želiezovce, pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchatelstvom podľa § 20, § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23.10.2024, č. k. 14T/26/2022-216, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.07.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 20.03.2022 v čase okolo 01:07 hod. v B. E. F. G. H. XXX po predchádzajúcej dohode s už právoplatne odsúdenou E. I. nasadli do osobného motorového vozidla zn.: Volkswagen Passat s evidenčným číslom C. v hodnote 5.000 eur, ktorého užívateľom bol J. K. a bez jeho súhlasu viedli vozidlo v B. cez Košúty do Galanty a späť až do 06:22 hod., kedy ho zaparkovali, pričom obžalovaný A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Galanta z 24.06.2009, sp. zn. 3T 141/09, právoplatným dňa 24.06.2009 uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I z 28.05.2014, sp. zn. 7T 31/2010, právoplatným dňa 08.06.2015 uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona a vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Galanta z 26.08.2020, sp. zn. ORPZ-GA-ODI2-2020/004537, právoplatným dňa 26.08.2020 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov o čom mal obžalovaný A. B. vedomosť, nakoľko sa zúčastnil ústneho pojednávania.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bolo obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v priebehu trestného stíhania riadne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a so súdom. Pri výsluchu ako obvineného ako aj pred vznesením obvinenia sa k spáchaniu skutku priznal a svoje konanie úprimne

oľutoval, keď rovnaký postoj zaujal aj na hlavnom pojednávaní a urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku. Orgánom činným v trestnom konaní opísal rozhodujúce skutočnosti, nič nezamlčoval, nerobil žiadne prietahy a prispel tak k rýchlosti a hospodárnosti konania. Poškodenému nespôsobil žiadnu škodu. Okresný súd mu tak mal priznať poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, pričom nemusel prihliadnuť na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a to vzhľadom na povahu a čas jeho predchádzajúcich odsúdení. A preto uložený trest nie je primeraný, keď tento bude mať negatívny vplyv na jeho rodinu, s E. I. je už 3 roky v pomere druh-družka, ktorej pomáha pri výchove 3 ročného syna, chce svojej rodine naďalej pomáhať, žiť riadnym životom a nedopúšťať sa páchania žiadnej trestnej činnosti.

Obžalovaný poukázal na § 39 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona s tým, že okresný súd mu mal uložiť primeraný miernejší trest pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby, čo však neurobil. Zároveň uviedol, že v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest vo výmere 1 rok, ktorý je podľa jeho názoru na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočný. Bol mu aktuálne uložený aj ďalší trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, ktorý je treba rovnako zohľadniť v súvislosti s rozhodovaním o treste a to najmä v súvislosti s rozhodovaním o prípadnom upustení od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona.

Obžalovaný tiež namietal, že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený v súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Poukázal na fakt, že v tomto konaní bol vydaný trestný rozkaz, ktorým mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody s probačným dohľadom, proti ktorému nepodal odpor a bol mu v konečnom dôsledku uložený prísnejší trest a to po učenom vyhlásení o vine.

Obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku po doplnení dokazovania sám vo veci rozhodol tak, že u obžalovaného upustí podľa § 44 Trestného zákona od uloženia súhrnného alebo ďalšieho trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 11.10.2023, sp. zn. 31T/33/2023, príp. obžalovanému uloží primeraný miernejší trest, alternatívne, aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie odôvodnil aj obžalovaný svojim vlastnoručným podaním (č. I. 255-257) a v ňom uviedol, že uložený trest je neprimeraný. Upozornil na vyhlásenie o vine, keď by súd mohol postupovať podľa § 39 ods. 5 Trestného zákona, priznať mu tiež poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a namietal, že okresný súd nezvážil možnosť postupu podľa § 44 Trestného zákona. Argumentoval, že posledným odsúdením je rozhodnutie Okresného súdu Galanta zo dňa 11.10.2023, sp. zn. 31T/33/2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.01.2024, sp. zn. 6To/2/2024, kde bol skutok spáchaný dňa 03.03.2023 a tak sa trestnej činnosti dopustil jeden rok po spáchaní trestného činu uvádzaného v napadnutom rozsudku, kde bolo rozhodnuté skôr ako v prípade, ktorý je predmetom odvolania, preto mu mal byť ukladaný súhrnný trest, resp. súd mal upustiť od uloženia súhrnného a ďalšieho trestu, pričom to ani náznakom nezvážil a tak zaťažil svoje rozhodnutie vo výroku o treste chybami v porušení základných zásad trestného konania vyjadrených v § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 12 a ods. 19 Trestného poriadku, § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktorých porušenie odôvodňuje podanie mimoriadneho opravného prostriedku v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že u obžalovaného upustí podľa § 44 Trestného zákona od uloženia súhrnného alebo ďalšieho trestu, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom považuje za dostatočný.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného zotrval na odvolacích námietkach a žiadal odvolaniu vyhovieť. Obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu obhajcu.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí dokazovanie nedopíňal, keď v tomto smere žiadne návrhy na doplnenie dokazovania neboli.

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Pokiaľ ide o výrok o treste, tu okresnému súdu nie je možné vytknúť nič. Všetky úvahy si v tomto smere odvolací súd osvojuje a ako na správne na ne poukazuje.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne

odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci nie je možné postupovať v zmysle § 39 ods. 5 Trestného zákona. K vyhláseniu obžalovaného o vine treba uviesť, že nejde o okolnosť, ktorá podmieňuje automaticky použitie naposledy označeného ustanovenia a nejde ani o okolnosť, ktorá by zakladala dôvodnosť mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd môže takto (§ 39 ods. 5 Trestného zákona) postupovať len v prípade, že by trest uložený pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby bol trestom zákonným a spravodlivým, čo vzhľadom na osobu obžalovaného nie je splnené. Správne okresný súd poukázal, že ani doterajší výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody nemali na obžalovaného dostatočne odstrašujúci účinok.

K ďalším odvolacím námietkam obžalovaného treba uviesť, že okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocítoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.). Za pomery páchatel'a považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. Z vykonaného dokazovania je zjavné, že zákonné podmienky pre takýto postup splnené neboli, pričom sám obžalovaný na žiadne takéto mimoriadne skutočnosti nepoukázal, poukazoval len, že urobil vyhlásenie o vine.

Rovnako krajský súd nezistil zákonné podmienky na navrhovaný postup podľa § 44 Trestného zákona, keď v osobe obžalovaného ide o recidivistu, ktorý má v odpise registra trestov 10 záznamov, pričom mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody.

K možnosti ukladania súhrnného trestu krajský súd uvádza, že tento v prejednávanej trestnej veci neprichádzal do úvahy, pretože súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť retrospektívne sa zbiehajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Skorší odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin páchatel'a musí byť právoplatný. Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa v zmysle § 42 rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní bol tento rozsudok zrušený, pokiaľ sa toto opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Ak obvinený spáchal ďalší trestný čin po právoplatnosti prvého odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, hoci bol tento rozsudok v neskoršom konaní zrušený a v rovnakej veci bol vyhlásený nový rozsudok, ktorému teda spáchanie ďalšieho trestného činu predchádzalo, nepôjde o súbeh trestných činov, ale o recidívu, a preto uloženie súhrnného trestu je vylúčené. Rovnakú povahu ako odsudzujúci rozsudok má aj trestný rozkaz. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému. Ak bol skorší trest uložený trestným rozkazom a nový trest sa ukladá rozsudkom, za podmienok § 42 sa musí uložiť súhrnný trest. Uloženie súhrnného trestu prichádza do úvahy vtedy, ak súd odsudzuje obvineného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, než mu bol trestný rozkaz doručený. Pritom nie je rozhodujúce, kedy bol trestný rozkaz vydaný, pretože jeho doručenie má účinky vyhlásenia doručeného rozsudku.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v predmetnej trestnej veci obžalovaný spáchal skutok dňa 20.03.2022, trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 25.02.2023 (pričom prokurátor podal proti

nemu odpor a preto okresný súd mohol obžalovanému uložiť trest prísnejší a tak odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere sú absolútne irelevantné) a skutok vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/33/2023 bol spáchaný dňa 03.03.2023, z čoho potom je zrejmé, že o súbeh trestných činov nejde (medzi ich spáchaním bol obžalovanému doručený trestný rozkaz) a preto upustenie od uloženia súhrnného trestu nie je ani možné.

Pri rozhodovaní o upustení od uloženia ďalšieho trestu treba uplatniť všeobecné zásady pre výmeru trestu a trest uložený skorším rozsudkom musí byť na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, čo v prípade obžalovaného ako recidivistu trestnej činnosti, ktorý v prejednávanej trestnej veci spáchal dva trestné činy, má prevahu priťažujúcich okolností a tak trest uložený v naposledy označenom konaní vo výmere 1 rok krajský súd nepovažuje za dostatočný.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému okresný súd správne priznal jednu poľahčujúcu okolnosť a to že sa priznal k spáchaniu trestných činov a tieto oľutoval a dve priťažujúce okolnosti a to, že spáchal viac trestných činov, keďže súd ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody a to, že bol už za trestný čin odsúdený.

Pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, tak k tomu treba uviesť, že samotné priznanie k trestnej činnosti neznamena existenciu tejto poľahčujúcej okolnosti. Jej priznanie predpokladá aktívnu účasť obžalovaného, ktorá má spočívať v uvedení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu, v označení prameňa dôkazov a pod. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti bude závisieť predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatel'a, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný v procesnom postavení obvineného len uviedol, že nemá žiadne výhrady k obsahu uznesenia o vznesení obvinenia a všetko sa stalo tak ako je tam napísané. Z uvedeného potom nemožno dôjsť k záveru o aktívnej účasti obžalovaného pri objasňovaní jeho trestnej činnosti, keď vo veci vypovedal poškodený K. riadnym spôsobom a to aj proti nevlastnej dcére – družke obžalovaného a svedok I..

Pokiaľ ide o priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, tak okresný súd správne postupoval, keď túto okolnosť pri ukladaní trestu zohľadnil. Je pravdou, že súd pri hodnotení priťažujúcich okolností môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, avšak povahou predchádzajúceho odsúdenia sa tu rozumie nielen charakter a závažnosť predchádzajúceho trestného činu a druh a výmera trestu, ktorý bol páchatel'ovi uložený, ale aj všetky ďalšie okolnosti spojené s odsúdením (najmä doba, ktorá od odsúdenia uplynula, skutočnosť, či páchatel' trest vykonal, ako sa správal od predchádzajúceho odsúdenia, prípadne po vykonaní trestu, vzťah predchádzajúceho a teraz súdeného trestného činu a pod.) Okresný súd správne poukázal na početnosť záznamov v odpise registra trestov obžalovaného a ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Obžalovaný v ďalšom poukazoval na skutočnosť, že pri ukladaní trestu by mal súd posúdiť aj dopad na jeho rodinu, keď chce pomáhať družke. Neuniklo pozornosti krajského súdu, že práve s touto družkou sa dňa 20.03.2022 ako i dňa 03.03.2023 dopustil trestnej činnosti spolupáchatel'stvom. Je absolútne neprípustné, aby obžalovaný na jednej strane poukazoval na jeho rodinné pomery a zároveň s osobou, ktorej chce pomáhať, páchal trestnú činnosť. Navyše z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že s družkou kontakt ani neudržiava.

Na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody správne okresný súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, tak voči nemu obžalovaný nebrojil a krajský súd pochybenie pri ukladaní tohto druhu trestu nezistil.

Trest odňatia slobody v nižšej výmere, ktorého uloženia sa obžalovaný odvolaním domáhal, by podľa názoru krajského súdu bol trestom nezákonným a nezabezpečil by zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyselne (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.